

Blomsterne. Døende sang han Digt efter Digt, altid mere frisk og lysende af udødeligt Haab; men, da han gjorde sit Testament, gjaldt hans sidste Vilje den Gyldenlak, der i Dødens Hus skulde være Brudeblus for Rosen, han vilde have med sig; og han lovede, at, idet han raabte „med Vinduet op!“ fordi Himelflugten kom, saa „mit sidste Blik faar din Gyldentop; min Sjæl dig kysser, idet forbi, den flyver fri“.

Kan man holde mere af Blomsterne, end Vergeland gjør det? Ikke vi. Maaske kommer der den Dag, hvor de, der „vorde, og vil være som Lyset af en solklar Dag“, lige-saa lidt plukker den blomstrende Gren, som vi nu fanger Sommerfuglen eller dræber Svalen. Da kan der komme en endnu mere nænsom, Sakuntala-agtig Ømhed for Plantens rene Verden. Men indtil da — endnu i det mindste — staar han som en af dens store Elskere, maaske den mest tilbødende — og „I skulle vidne, foragtede Løvetand og Lervivel, at han har agtet Eder mere end Guld, fordi I vare Foraarets Børn“.

Spero.

Lidt Kvindestatistik.

Af C. U.

Skjøndt Udstillingspræmier næppe kan betragtes som omhyggelige Værdsættelser, saa vil det dog, af den i Foraaret udkomne Præmiefortegnelse for Pariserudstillingen 1889, have sin Interesse at se, hvorledes Udstillingspræmierne for Kvinder ere fordelt paa de deltagende Nationer. Naar alle tvivlsomme Anøvelser fraregnes, er der til Kvinder uddelt 1224 Udmærkelser. Af disse falde

paa Udstillere

4 Grands prix.
67 Guldmedailler.
163 Sølvmedailler.
279 Broncemedailler.
425 Mentions honorables.

paa Medhjælpere

13 Guldmedailler.
58 Sølvmedailler.
114 Broncemedailler.
101 Mentions honorables.